III

(Forberedende retsakter)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 9. august 2022

om et forslag til et direktiv for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse

(CON/2022/26)

(2022/C 379/01)

Indledning og retsgrundlag

Den 25. november 2021 offentliggjorde Kommissionen en lovgivningspakke til støtte for kapitalmarkedsunionen, herunder et forslag til et direktiv om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse ([1]) (herefter »direktivforslaget«).

Den Europæiske Centralbank (ECB) har besluttet at afgive en initiativudtalelse om direktivforslaget. ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 127, stk. 4 og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da direktivforslaget indeholder bestemmelser, som påvirker Det Europæiske System af Centralbankers grundlæggende opgaver i forbindelse med at formulere og gennemføre Unionens pengepolitik i henhold til traktatens artikel 127, stk. 2, ESCB's bidrag til den smidige gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende det finansielle systems stabilitet, som omhandlet i traktatens artikel 127, stk. 5, og ECB's opgaver vedrørende indsamling af statistisk information i henhold til artikel 5 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

Generelle bemærkninger

1. *Formål med direktivforslaget*

1.1. ECB glæder sig over direktivforslagets hovedmål om at udfylde visse lovgivningsmæssige huller i den måde, hvorpå Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ([2]) (herefter »direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde« eller »FAIF-direktivet«) fungerer, at sikre en sammenhængende tilsynsmæssig tilgang til de risici, som alternative investeringsfonde (AIF'er) udgør for det finansielle system, og at sikre en høj grad af investorbeskyttelse, samtidig med at integrationen af AIF'er i EU-markedet fremmes.

([1]) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (COM (2021) 721 final).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr.1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

1.2. ECB støtter også direktivforslagets generelle mål om at sikre en højere grad af overensstemmelse mellem kravene i FAIF-direktivet og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ([3]) (herefter »direktivet om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer« eller »UCITS-direktivet«) i spørgsmål, der er lige relevante for begge direktiver, såsom delegeringsaftaler og opbevaringsydelser. Denne udtalelse fokuserer imidlertid på de foreslåede ændringer af FAIF-direktivet.

1.3. Som der redegøres nærmere for nedenfor, havde ECB gerne set, at direktivforslaget også omfattede spørgsmål, der ikke tages op i FAIF-direktivet, herunder den praktiske gennemførelse og udvikling af makroprudentielle værktøjer til forudgående anvendelse for at reducere de risici for det finansielle system, som AIF'er udgør, og sikrede, at detaljerede data om individuelle AIF'er stilles til rådighed for ECB og andre relevante ESCB-centralbanker.

Specifikke bemærkninger

2. *Likviditetsstyring og makroprudentielle værktøjer*

2.1. ECB glæder sig generelt over direktivforslagets mål om at harmonisere forpligtelserne for AIF-forvaltere (FAIF'er) med hensyn til styring af likviditetsrisici, navnlig indførelsen af de typer likviditetsstyringsværktøjer, som FAIF'er i åbne AIF'er skal have til rådighed for at styre likviditetsrisici, der knytter sig til disse fonde, såsom store indløsninger fra investorernes side inden for en kort tidsramme og indløsninger, der er koncentreret i et bestemt fondssegment. Direktivforslaget bør imidlertid også sigte efter at begrænse likviditetsmismatch mellem AIF'ers aktiver og passiver ved anvendelse af foranstaltninger, der specifikt er rettet mod enten aktiver eller passiver.

2.2. Direktivforslagets bestemmelser om likviditetsstyringsværktøjer ([4]) er beskedne. I henhold til direktivforslaget skal en FAIF, der forvalter en åben AIF, vælge mindst ét egnet likviditetsstyringsværktøj fra listen i bilag II til direktivforslaget til eventuel anvendelse i AIF'ens investorers interesse ([5]). Direktivforslaget giver under særlige omstændigheder også mulighed for midlertidig udsættelse af tilbagekøb eller indløsning af AIF'ens andele, hvor omstændighederne kræver det, og hvis der ved udsættelsen tages hensyn til AIF-investorernes interesser ([6]). I direktivforslaget anføres således et fælles sæt likviditetsstyringsværktøjer, som FAIF'er af åbne AIF'er efter eget valg kan anvende, men AIF'ernes evne til at modstå likviditetsrisici ville blive styrket, hvis FAIF'erne som minimum skulle vælge flere og ikke blot et af de anførte værktøjer.

2.3. I henhold til direktivforslaget skal Kommissionen senest 60 måneder efter direktivforslagets ikrafttrædelse iværksætte en revision af, hvordan reglerne i FAIF-direktivet fungerer ([7]). ECB støtter den foreslåede revision, særligt i det omfang det vedrører hensigtsmæssigheden af kravene for FAIF'er, der forvalter lånudstedende fonde, da der er potentielle risici for den finansielle stabilitet i denne sektor, der oplever fortsat vækst. Den foreslåede revision bør dog udvides til at omfatte yderligere to aspekter. For det første bør revisionen omfatte udviklingen i anvendelsen af makroprudentielle værktøjer til styring af likviditetsrisici, særligt anvendelsen af ex ante-likviditetsstyringsværktøjer for at adressere likviditetmismatchet. Visse makroprudentielle værktøjer ([8]) kan skræddersys til specifikke risici for den finansielle stabilitet, der kan opstå i AIF-sektoren, og kan gennemføres, inden der opstår en stresssituation. For det andet bør revisionen specifikt omfatte, hvordan FAIF'er, der forvalter åbne AIF'er, som anvender gearing, fastsætter gearingslofter, og hvordan de kompetente myndigheder, i henhold til FAIF-direktivet ([9]), anvender deres tilsynsbeføjelser med hensyn til sådanne gearingslofter. Ved vurderingen af aspekter af forvaltningen af AIF'er i medlemsstaterne bør Kommissionen også tage hensyn til udviklingen i relevante internationale standarder.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

([4]) Se artikel 1, nr. 6), i direktivforslaget, som indsætter stk. 2a-2h i artikel 16 i FAIF-direktivet, og bilag II til direktivforslaget, der erstatter bilag V til FAIF-direktivet. Se også artikel 2, nr. 4), i direktivforslaget for så vidt angår den tilsvarende ændring til direktiv 2009/65/EF.

([5]) Artikel 1, nr. 6), i direktivforslaget (som indsætter stk. 2b i artikel 16 i FAIF-direktivet).

([6]) Artikel 1, nr. 6), i direktivforslaget (som indsætter stk. 2c i artikel 16 i FAIF-direktivet).

([7]) Artikel 1, nr. 21), i direktivforslaget (som indsætter stk. 69b i artikel 16 i FAIF-direktivet).

([8]) Disse vil omfatte værktøjer som f.eks. tilsynsmyndighedernes pålæggelse af gearingslofter (artikel 25 i FAIF-direktivet, som giver en national kompetent myndighed beføjelse til at fastsætte gearingslofter for AIF'er), suspendering af indløsning i offentlighedens interesse (artikel 46, stk. 2, som giver en national kompetent myndighed beføjelse til at suspendere indløsninger i offentlighedens interesse) eller potentielt andre restriktioner såsom kapitalbuffere og belåningsgrader (LTV).

([9]) Se artikel 25, stk. 3, i FAIF-direktivet, som bl.a. giver den kompetente myndighed i FAIF'ens hjemland beføjelse til at fastsætte grænser for det gearingsniveau, som en FAIF er berettiget til at anvende i forbindelse med AIF'er, som den forvalter.

3. *Indberetning*

3.1. Direktivforslaget har til formål at fjerne overlappende indberetningskrav i henholdsvis EU-lovgivningen og national lovgivning, navnlig visse statistikforordninger vedtaget af ECB ([10]), for at øge effektiviteten og mindske de administrative byrder for FAIF'er ([11]). Med henblik herpå giver direktivforslaget Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) mandat til at forelægge Kommissionen en rapport om udviklingen af et integreret tilsynsdataindsamlingssystem, som bl.a. vil fokusere på, hvordan det vil være muligt at mindske overlapninger og uoverensstemmelser mellem indberetningsrammen i kapitalforvaltningssektoren og andre dele af den finansielle sektor. Ved udarbejdelsen af denne rapport foreslås det, at ESMA arbejder tæt sammen med bl.a. ECB ([12]).

3.2. ECB er rede til at samarbejde med ESMA ved udarbejdelsen af denne rapport om udviklingen af et integreret tilsynsdataindsamlingssystem for at sikre overensstemmelse med andre rapporteringskrav, der gælder for investeringsfonde. ECB understreger imidlertid, at integrationen af den underliggende rapporteringsinfrastruktur ikke må gribe ind i eller på anden måde berøre ECB's kompetence til at vedtage statistiske forordninger til egne formål eller til fortsat at medtage alle relevante statistiske rapporteringskrav i relevante ECB-forordninger, f.eks. om indsamling af statistik over beholdninger af værdipapirer og over investeringsfondes aktiver og passiver ([13]).

4. *ESCB's adgang til detaljerede data om AIF-sektoren*

4.1. ECB bemærker, at de kompetente myndigheder i en FAIF's hjemland i henhold til artikel 25, stk. 2, i FAIF-direktivet ([14]) skal sikre, at alle oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 24 i FAIF-direktivet for alle FAIF'er, som de fører tilsyn med, og de oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 7 i FAIF-direktivet (herefter »individuelle AIF-data«), stilles til rådighed for andre medlemsstaters kompetente myndigheder, ESMA og ESRB efter procedurerne i FAIF-direktivets artikel 50 om tilsynssamarbejde. Direktivforslaget indebærer imidlertid ikke nogen væsentlig ændring, hverken i de typer af individuelle AIF-data, som de kompetente myndigheder kræver fra de FAIF'er, de fører tilsyn med i henhold til artikel 24 i FAIF-direktivet, eller de andre myndigheder, som de kompetente myndigheder skal stille sådanne data til rådighed for ([15]).

4.2. Direktivforslaget bør kræve, at ESMA, som i øjeblikket modtager individuelle AIF-data fra de kompetente myndigheder, også stiller disse data til rådighed for ECB og andre relevante ESCB-centralbanker, således at de kan udføre deres opgaver, herunder dem, der er fastsat i traktaten, med at formulere og gennemføre pengepolitikken og bidrage til det finansielle systems stabilitet.

4.3. For det første skal det i forbindelse med ESCB's grundlæggende opgave med at formulere og gennemføre pengepolitikken og ESCB's primære mål om at sikre prisstabilitet bemærkes, at AIF'er tager positioner på værdipapirmarkedet, navnlig inden for fastforrentede produkter ([16]). Som led i deres investeringsstrategier geares deres positioner ofte ([17]), herunder ved hjælp af derivater. Sådanne strategier kan potentielt forstærke bevægelserne på markederne for statsobligationer ([18]) og dermed påvirke transmissionen af pengepolitikken til økonomien, eftersom statsobligationsrenterne fungerer som referencesats for virksomhedernes og husholdningernes finansieringsvilkår. Dette samspil med

([10]) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1011/2012 af 17. oktober 2012 om statistik over beholdninger af værdipapirer (ECB/2012/24) (EUT L 305 af 1.11.2012, s. 6) og Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1073/2013 af 18. oktober 2013 om statistik over investeringsforeningers aktiver og passiver (ECB/2013/38) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 73).

([11]) Betragtning 16 til direktivforslaget.

([12]) Betragtning 16 og artikel 1, nr. 21), i direktivforslaget (som indsætter stk. 69b i artikel 16 i FAIF-direktivet). Jf. også artikel 2, nr. 5), i direktivforslaget (som indsætter stk. 20b i artikel 16 i UCITS-direktivet).

([13]) Jf. fodnote 10 ovenfor.

([14]) I artikel 4, stk. 1, litra f), i FAIF-direktivet defineres kompetente myndigheder som de myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at føre tilsyn med FAIF'er.

([15]) Jf. navnlig artikel 24, stk. 2, i FAIF-direktivet. I henhold til artikel 1, stk. 10, i direktivforslaget (om ændring af artikel 24 i FAIF-direktivet) skal FAIF'er regelmæssigt aflægge rapport til de kompetente myndigheder i deres hjemland om de markeder og instrumenter, som er genstand for de handler, de foretager på vegne af de AIF'er, som de forvalter. Samme artikel giver ESMA mandat til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de oplysninger, der skal indberettes. Artikel 2, stk. 5, nr. 1) i direktivforslaget (der indfører en ny artikel 20a i UCITS-direktivet) er den tilsvarende bestemmelse for investeringsinstitutter.

([16]) »EU alternative investment funds – 2022 statistical report«, som findes på ESMA's websted www.esma.europa.eu.

([17]) I artikel 4, stk. 1, litra v), i FAIF-direktivet defineres »gearing« som en metode, som FAIF'en anvender til at øge eksponeringen af en AIF, som den forvalter, hvad enten dette sker ved hjælp af lån af kontante midler eller værdipapirer eller gearing indeholdt i derivatpositioner eller ved andre midler.

([18]) Se f.eks. Rådet for Finansiel Stabilitet »Holistic review of the March market turmoil«, november 2020, og den deri citerede litteratur https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P171120-2.pdf (s. 30 ff.).

pengepolitikken er særlig relevant i øjeblikket under den igangværende »normalisering« af pengepolitikken. Dette er der to grunde til. Den første er den ovennævnte mulighed for, at AIF'ers investeringsstrategier kan forstærke bevægelserne i statsobligationsrenterne og dermed skabe en uhensigtsmæssig stramning af finansieringsvilkårene i den private sektor. Den anden er, at AIF'er også kan deltage i investeringsstrategier, hvor der opkøbes visse statsobligationer i euroområdet, mens andre sælges, hvilket potentielt kan bidrage til divergerende statsobligationsrenter i euroområdet. Betydningen af forstærkningseffekter på statsobligationsmarkederne af denne art blev observeret under covid-19-pandemien ([19]) og kan forventes at stige, i takt med at AIF-sektoren fortsætter med at vokse ([20]). AIF'er bidrager også i stigende grad til finansieringen af realøkonomien, da de er betydelige investorer i værdipapirer udstedt af virksomheder. I den forbindelse blev det i ECB's strategigennemgang ([21]) bemærket, at udviklingen i de finansielle strukturer, som f.eks. stigningen i den finansielle formidling via ikke-banksektoren, har ændret transmissionen af pengepolitikken.

4.4. Desuden vil adgang til individuelle AIF-data gøre det muligt for ESCB-centralbankerne effektivt at udføre deres opgave med at bidrage til det finansielle systems stabilitet. De risici for den finansielle stabilitet, som AIF'er udgør, blev tydelig under markedsuroen i marts 2020, hvor mange AIF'er stod over for akut likviditetsstress på grund af betydelige udgående pengestrømme og vanskeligheder med at sælge aktiver på markeder med begrænset eller ingen sekundær handel. AIF'erne reagerede på dette likviditetspres med et storstilet salg af aktiver og likviditetshamstring, og et betydeligt antal af dem udsatte midlertidigt indløsninger. Denne adfærd fra AIF'ernes side lagde yderligere pres på værdiansættelsen af aktiver og markedslikviditeten, hvilket bidrog til stramningen af finansieringsvilkårene i realøkonomien – som i sidste ende først blev lempet, da centralbankerne traf ekstraordinære politiske foranstaltninger ([22]). Begivenhederne i marts 2020 viser, hvordan ESCB's primære mål om prisstabilitet og dets opgave med at bidrage til finansiel stabilitet er indbyrdes forbundne, hvor det ene er en forudsætning for, at det andet skal fungere. Som bemærket i ECB's strategigennemgang har ECB i lyset af de risici for prisstabiliteten, der opstår i forbindelse med finansielle kriser, en indlysende konceptuel grund til at tage hensyn til den finansielle stabilitet i sine pengepolitiske overvejelser ([23]).

4.5. Det skal bemærkes, at ESCB allerede har adgang til forskellige datasæt om andre enheder end banker, der indsamles af kompetente myndigheder og transaktionsregistre i henhold til EU-forordninger ([24]), og at ESCB's behov for at få adgang til disse datasæt med henblik på at gennemføre sit pengepolitiske mandat og mandat til finansiel stabilitet således anerkendes. Efter ECB's opfattelse er sådanne lovgivningsmæssige løsninger, hvor flere myndigheder får adgang til de samme datasæt, effektive til dataudveksling mellem relevante myndigheder, da de undgår overlappende rapporteringskrav, mindsker omkostningerne til indsamling af data og letter datakvalitetskontrollen. De fremmer også samarbejde mellem myndighederne, hvilket igen letter opfyldelsen af deres respektive mandater. Desuden omfatter datasættene, som indberettes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 ([25]) (herefter »forordningen om værdipapirfinansieringstransaktioner« eller »SFTR«) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ([26]) (herefter »forordningen om europæisk markedsinfrastruktur« eller »EMIR«), individuelle derivattransaktioner og sikrede finansielle transaktioner. Dette er transaktioner, som foretages på markeder, hvor AIF'er er vigtige aktører. For at forstå de enkelte AIF'ers risikokarakteristika (f.eks. gearing, likviditetsmismatch, indbyrdes forbundethed og investorgrundlag) og i hvilket omfang disse karakteristika (og deres heterogenitet) er drivkraft bag AIF'ernes aktiviteter på ovennævnte markeder, er det nødvendigt, at alle relevante

([19]) Se Rådet for Finansiel Stabilitets artikel, som der henvises til i fodnote 18.

([20]) Som f.eks. målt efter deres forvaltede aktiver – se ESMA's rapport, som der henvises til i fodnote 16. Se også side 4-5 i ECB Occasional Paper Series, »Non-bank financial intermediation in the euro area: implications for monetary policy transmission and key vulnerabilities« fra december 2021, som findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

([21]) Se ECB Strategy Review 2022, som findes på: https://www.ecb.europa.eu/home/search/review/html/ecb.strategyreview_monpol_strategy_overview.en.html.

([22]) Se f.eks. afsnit 5.2 i Financial Stability Review, ECB, maj 2021, som findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

([23]) Se ECB Strategy Review 2022. Se også ECB Financial Stability Review, november 2021, boksen »The role of financial stability in the ECB's new monetary policy strategy«.

([24]) Jf. artikel 81, stk. 3, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1) og artikel 12, stk. 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1).

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1).

([26]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

myndigheder har mulighed for at sammenholde oplysninger om finansielle transaktioner med vigtige markedsaktørers balancer. AIF'ernes stadig større forekomst og aktivitet på disse markeder påvirker i stigende grad den pengepolitiske transmissionsmekanisme og risiciene for den finansielle stabilitet. Begge dele er forhold, som ESCB skal vurdere for effektivt at opfylde sit primære mål om prisstabilitet og sin opgave med at bidrage til finansiel stabilitet.

4.6. Da ECB ikke selv har adgang til data om individuelle AIF'er, er den i øjeblikket afhængig af kommercielle kilder, som leverer data, der er dyre, ufuldstændige og uigennemsigtige. Til forskel fra den obligatoriske dataindberetning i henhold til en lovramme kan AIF'er selv bestemme, om de vil indberette oplysninger til kommercielle datasæt, hvilket betyder, at ESCB får et ufuldstændigt og potentielt fordrejet billede af markedet. Det resulterer i mindre velfunderede pengepolitiske beslutninger og vurderinger af den finansielle stabilitet. Desuden er det vanskeligt at kontrollere kvaliteten af de data, som indgår i kommercielle datasæt. ECB kunne i princippet ændre sine egne relevante forordninger om indberetning af statistisk information ([27]) for at indsamle de samme eller data meget lig dem, der indsamles i henhold til FAIF-direktivet. Dette ville imidlertid være i strid med direktivforslagets formål om at fjerne overlappende indberetningskrav i henhold til EU-lovgivning og national lovgivning ([28]). Det skal også bemærkes, at ECB ved udførelsen af sin opgave med at indsamle statistisk information i henhold til artikel 5.1 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank er forpligtet til at følge visse principper, herunder minimere den byrde, der pålægges rapporteringsenhederne ([29]). Ud over rapporteringsenhedernes omkostninger vil overlappende rapporteringskrav i forbindelse med visse typer data, der ikke er omfattet af de nuværende statistiske indberetningskrav, også medføre betydelige omkostninger for ESCB-centralbankerne og ECB. Derimod vil ECB's faktiske omkostninger ved at få adgang til FAIF-direktivets data være betydeligt lavere, da dataene allerede nu er tilgængelige i ECB's databaser og systemer som følge af, at ECB yder statistiske støtte og andre former for støtte til ESRB ([30]), selv om medarbejderne i ECB og ESCB-centralbankerne ikke har adgang til disse data ([31]).

Hvor ECB foreslår ændringer af forordningsforslaget, vedlægges som bilag ændringsforslag med en begrundelse herfor i et separat teknisk arbejdsdokument. Det tekniske arbejdsdokument er tilgængeligt på engelsk på EUR-Lex.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 9. august 2022.

Christine LAGARDE
Formand for ECB

([27]) Disse er primært Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1011/2012 af 17. oktober 2012 om statistik over beholdninger af værdipapirer (ECB/2012/24) (EUT L 305 af 1.11.2012, s. 6) og Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1073/2013 af 18. oktober 2013 om statistik over investeringsforeningers aktiver og passiver (ECB/2013/38) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 73).

([28]) ECB er i gang med at undersøge, hvordan ECB's forordninger bedre kan opfylde ECB's databehov på dette område uden at medføre en yderligere rapporteringsbyrde for FAIF'er.

([29]) Artikel 3a i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8).

([30]) Jf. betragtning 10 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

([31]) Dataene er således ikke tilgængelige for ECB til andre formål end det snævre formål om at yde statistisk støtte til ESRB.